

wen så swåra synder, som försmädelse mot Gud, ja, de grusligaste synder, såsom Herren sjelf så högtidligt försäkrar: "Om edra synder än wore blodröda, skola de dock warða snöhwita; och om de än wore såsom rosensfärg, skola de dock warða såsom en ull!" (Ef. 1). — Stanna här! Skulle du icke wid en så stor försäkran af den barmhertige Guden göra honom till wiljes och tro honom på orden, äfwen om du alls intet känner i ditt hjerta?! Eller will du ännu strida mot Herren och wid ett så stort och trösfeligt ord icke tro honom! Du kunde dermed begå den fasliga synden, som heter göra Gud till ljugare! Will du ännu ett ögonblick gå affides från din Gud i otro, kall och stel och wrång till finnes?

22. Men, säger du, jag har ock en gång fått och trott förlåtelse, men har åter syndat! Gud kan wäl icke beständigt förlåta! — Svar: Att du syndat, sedan du fått nåd och upplysning, är wist den swåraste synd; men märk dock åter på orden. Här står icke förlåtit, såsom om det hade stett blott en gång, utan förlåter, beständigt och oafslåtliga förlåter. Om Gud icke förlåter beständigt, så är hans förlåtelse till ingen nytta, och så bleswe ingen själ frälst; ty då wore allt genast förloradt, efter det är beständigt synder i vårt kött, hwilka ock beständigt framtråda. Hit höra Luthers kostliga ord: "Emedan uti vårt kött häftar en ewig synd, så länge wi lefwa här på jorden, och ingen ände eller återvändning är på fel och förseelser, så är sannerligen af nöden, att wi deremot hafwa en ewig och stadigt warande förlåtelse, på det wi icke för syndens skull må åter falla under Guds wrede, utan för förlåtelsens skull ändå alltid förblifwa under nåden". Detta är Herrens ewiga förbund, som gör, att synden icke kan förböma ock.

23. Tag här sjelfwa David för dig till bewis. Han hade också stått i nåd hos Gud en lång tid och åtnjutit en alldeles utomordentligt stor nåd: tidigt i sin ungdom begåfwad med Guds ords och Andens upplysning; från fårherde utwald och smord till Guds folks konung; sedan wälsignad med stora segrar och mycken ära, ja, att han ock war en stor Herrens profet m. m. och si, han faller på en gång i två de grusligaste synder, hor och mord! Der woro nu "blodröda synder", "såsom rosensfärg", och märk, begångna af den mest upplysta och benådade man, och likwäl — likwäl fick han förlåtelse! fick en herrlig tillsägelse om förlåtelse; och det genast, när han bekände inför Herren sin öf-